एका वर्षात करणे अशक्य आहे. पण कमीत कमी ह्या कल्पनेला चालना तर देवू शकतो. या कल्पनेची मुहुर्तमेढ तर उभी करु शकतो. कोल्हापूरातील प्रचंड मोठं, अती सुंदर अंबाबाईच मंदीर दोन देवदुतांनी एका रात्रीत बांधून काढल अशी आख्यायिका आहे. मी देव नाही पण आडनावानं देव आहे. कमीत कमी या कल्पनेला चालना तरी देवू शकतो. आपण सर्वांनी एक होवून जर ही मागणी केली तर ते शक्य आहे. एकीची ताकद प्रचंड आहे व महाराष्ट्र सरकार कलाकारांवर मनापासून प्रेम करणारे आहे. ही मागणी एका कलाकारासाठी नाही तर समस्त इंडस्ट्रीसाठी आहे. यात नाट्य-कर्मी, सिनेमाचे, टी. व्ही. सिरीयलचे, तमाश्यांचे, समस्त लोकं आले. आपण सर्वजण मिळून वर्षाबंगल्यावर जावून महाराष्ट्र सरकारला विनंती करु की आम्हाला हॉस्पीटलसाठी जागा द्या.

आणखी काही गोष्टीसाठी मी प्रयत्न करणार आहे. नाट्य संम्मेलन होतं. चित्रपट संमेलन होत. तमाश्यांचे संमेलन होत. अजून टी.व्ही. सिरीयल लोकांचे संमेलन झालेल मला माहित नाही. प्रत्येक जण आप-आपले अस्तित्व टिकवून आहे. फार चांगली गोष्ट आहे. खर तर या सर्व शाखा, कलेच्या एका वटवृक्षाच्या फांद्या आहे. किंवा अस म्हणणं रास्त होईल की वटवृक्षाच्या पारंब्यापासून निर्माण झालेली झाड आहेत तस पाहिल तर नाटकांतील सर्वजण सिनेमात आहेत. सिनेमातील नाटकात...... सिरीयलमधील सिनेमात... तमाश्यात... म्हणजे हा एक सुंदर गोफ आहे. मग या सर्वांच एक संमेलन का असू नये. म्हणजे प्रत्येकाने आप-आपल संमेलन कराव. पण दोन किंवा तीन वर्षातून एकदा सर्वांनी मिळून एक संमेलन कराव. आपण आनंदाच्या वेळी एकत्र येवू , अडचणीच्या वेळी एकत्र येवू . आपल्या सर्वांची ताकद कितीतरी पटीने वाढेल. मी पहिला नाट्य संमेलनाचा अध्यक्ष आहे की जो नाटकातही सक्रीय होता. सिनेमात आहे व टि.व्ही. सिरीयलमध्येही आहे. म्हणून मी हे सुचवित नाही तर हे योग्य आहे व ही ह्या काळाची गरजही आहे.

सध्या नाट्य व्यवसाय थोड्या अडचणीतून चाललाय. काही नाटकं फार जोरात चाललीत. थोडी काठावर चाललीत. म्हणजे तोटा नाही पण फायदाही जास्त नाही. पण ८०% नाटकं तोट्यात चाललीत. आज ना उद्या आपल नाटक छान चालेल. या आशेवर प्रोड्यूसर नाटक लावतोय ...... जगतोय...... खर तर कलेची इंडस्ट्री